



بېشکە چې رسول ﷺ بە د سخت او اندېښنى پر مهال ويل: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»، ژیاره: «نشته هېخ برحق معبد پرته له الله نه، هغه ذات چې ستر او زغم لرونکى دی، نشته هېخ معبد پرته له الله نه، هغه ذات چې د ستر عرش خاوند دی، نشته هېخ معبد پرته له الله نه، هغه ذات چې د آسمانونو رب، د ئىمكى رب، او د معزّز عرش رب دی

له ابن عباس رضي الله عنهمما خنه روایت دی چې: بېشکە چې رسول ﷺ بە د سخت او اندېښنى پر مهال ويل: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»، ژیاره: «نشته هېخ برحق معبد پرته له الله نه، هغه ذات چې ستر او زغم لرونکى دی، نشته هېخ معبد پرته له الله نه، هغه ذات چې د ستر عرش خاوند دی، نشته هېخ معبد پرته له الله نه، هغه ذات چې د آسمانونو رب، د ئىمكى رب، او د معزّز عرش رب دی».

[صحيح] [متفق عليه دی (بخاري او مسلم دواړو روایت کړی دی)]

نبي ﷺ بە د سختي اندېښنى او غم پر مهال فرمایل: «لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»: نشته هېخ حق معبد، مګر يوازې الله دی، «العظيم»: د لور مقام او لوی شان خاوند، که په ذات کې وي، که په صفتونو او یا په کړنو کې. «الحليم»: هغه (الله) چې گناهکار ته سمدستي سزا نه ورکوي، بلکې خندوی یې، او کبدای شي معاف یې کړي، سره له دی چې پري قدرت لري، ئکھه هغه سپیخلی ذات پر هر خه قادر دی. «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ»: د ستر عرش خالق يوازې الله دی، «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ»: د آسمانونو او ئىمكى خالق يوازې الله دی، او دی د هغه خه خالق دی چې د دوى دواړو تر منځه دی، د هغوي مالک، اصلاح کوونکى او د خپلې خوبشي سره سم یې کنټرولوونکى دی، «رب العرش الكريم» هغه ذات چې: د معزّز عرش خالق دی.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/5141>